ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 10ης Ιουνίου 2004 *

Στην υπόθεση C-333/03,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την M.-J. Jonczy, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενου από τον S. Schreiner,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση του προς την οδηγία 98/50/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ L 201, σ. 88), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Rosas, προεδρεύοντα του τρίτου τμήματος, R. Schintgen και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed,
γραμματέας: R. Grass,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Ιουλίου 2003, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, με την οποία ζήτησε να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 98/50/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ L 201, σ. 88, στο εξής: οδηγία), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Το νομικό πλαίσιο και η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

2 Το άρθρο 2 της οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, το αργότερο μέχρι τις 17 Ιουλίου 2001 [...]

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, παραπέμπουν στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την παραπομπή αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνουν για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.»

3 Η οδηγία 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977 (ΕΕ L 61, σ.26), καταργήθηκε με την οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ 2001, L 82, σ. 16). Σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας 2001/23, η οδηγία 77/187, όπως τροποποιήθηκε, καταργήθηκε, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς και εφαρμογής που αναφέρονται στο παράρτημα Ι, μέρος Β. Το παράρτημα Ι, μέρος Β, της οδηγίας 2001/23. Το εν λόγω παράρτημα ορίζει ως καταληκτική ημερομηνία μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο την 17η Ιουλίου 2001.

4 Η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει κάποια γνωστοποίηση σχετικά με τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, κίνησε τη διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ. Αφού ζήτησε από το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, απηύθυνε στο κράτος αυτό, στις 3 Απριλίου 2003, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία το κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παραλαβή της.

5 Δεδομένου ότι η το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν απάντησε στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

6 Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέλειψε να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, ή, εν πάση περιπτώσει, παρέλειψε να της κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές, παραβαίνοντας με τον τρόπο αυτό τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

7 Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υποστηρίζει ότι το σχέδιο νόμου αριθ. 4896 περί της διατηρήσεως των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, το οποίο σκοπεί στη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, υποβλήθηκε στις 27 Δεκεμβρίου 2001 στο Chambre des députés. Κατόπιν δύο γνωμοδοτήσεων που εξέδωσε το Conseil d'État τον Μάιο και τον Ιούλιο του 2003, η επιτροπή εργασίας και απασχολήσεως του Chambre des députés αποφάσισε στις 7 Ιουλίου 2003 να επιφέρει τροποποιήσεις στο κείμενο του σχεδίου νόμου. Οι τροποποιήσεις αυτές εγκρίθηκαν από το Conseil de gouvernement στις 18 Ιουλίου 2003 και διαβιβάστηκαν στο Conseil d'État και στο Chambre des députés. Κατά τη συνεδρίαση της 7ης Ιουλίου 2003, η εν λόγω επιτροπή αποφάσισε να περιλάβει το σχέδιο νόμου στην ημερήσια διάταξη του Chambre des députés, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ψήφιση του νόμου τον Οκτώβριο του 2003.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

8 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή παρουσιαζόταν κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις

της 15ης Μαρτίου 2001, C-147/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2001, σ. I-2387, σκέψη 26, και της 4ης Ιουλίου 2002, C-173/00, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2002, σ. I-6129, σκέψη 7).

9 Είναι γεγονός ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν έλαβε τα μέτρα που απαιτούνται για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας.

10 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει ζητήσει την καταδίκη του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και το τελευταίο ηττήθηκε, πρέπει το κράτος αυτό να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/50/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

2) **Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.**

Rosas Schintgen Colneric

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουνίου 2004.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

A. Rosas